

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie rozpoznania zażalenia **A. P.**

na postanowienie o umorzeniu dochodzenia zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. w dniu 13 maja 2013r., sygn. ... 881/13, ...806/13

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2014 r.,

zażalenia A. P. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego sądu Rejonowego w P.

z dnia 6 listopada 2013 r.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 6 listopada 2013 r. Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w P., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówiła przyjęcia sporządzonej i podpisanej przez A. P. kasacji, wniesionej od postanowienia Sądu Rejonowego w P. z dnia 2 października 2013 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia tego Sądu z dnia 29 sierpnia 2013 r. o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia A. P. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 13 maja 2013 r. o umorzeniu dochodzenia –

wobec tego, że A. P. jest osobą nieuprawnioną do wniesienia tej kasacji, w rozumieniu art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł A. P.

Zarzucił mu: „zamknięcie drogi do wydania wyroku” i wniósł o przyjęcie kasacji „z powodu uchybienia wymienionego w art. 439 pkt 2 k.p.k. oraz rażącego naruszenia przepisu prawa z art. 433 § 2 k.p.k.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest w sposób oczywisty bezzasadne.

Nie ulega jednak wątpliwości, że zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. przedmiotem zaskarżenia kasacją przez strony może być wyłącznie prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie.

Tymczasem kasacja sporządzona i wniesiona przez A. P. dotyczy nie wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie w sprawie (bo taki nawet – w zaistniałym układzie procesowym – w tym postępowaniu nie mógł w ogóle zapaść), ale postanowienia sądu odwoławczego z dnia 2 października 2013 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia tego sądu z dnia 29 sierpnia 2013 r. o pozostawieniu bez rozpoznania jego zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 13 maja 2013 r. – o umorzeniu dochodzenia – wobec tego, że nie był on osobą uprawnioną do jego złożenia.

Wobec wspomnianych regulacji procesowych, uwarunkowanych treścią art. 519 k.p.k., którego przestrzeganie jest bezwzględny obowiązek organów procesowych, ta kasacja A. P. nie mogła być przyjęta celem nadania jej dalszego biegu. Zasadnie więc, z mocy przywołanych w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia przepisów, odmówiono jej przyjęcia. Niewątpliwie bowiem A. P. – z uwagi na przedmiot zaskarżenia tej kasacji – nie jest w ogóle uprawniony do jej wniesienia. Stąd też – odnośnie wniesionej przez niego kasacji – wymóg o którym mowa w art. 526 § 2 k.p.k. był bez znaczenia, bo nawet uczynienie mu zadość, nie spowodowałoby tego, że A. P. stałby się osobą uprawnioną do złożenia tej kasacji. Uprawnienie to – z woli ustawodawcy – posiadają li tylko Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich, którzy zgodnie z treścią art. 521 § 1 k.p.k., mogą wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu (a więc i postanowienia) kończącego postępowanie. Oczywiście podmioty uprawnione do

wniesienia takiej nadzwyczajnej kasacji samoistnie i autonomicznie decydują o tym, czy podejmą to procesowe działanie.

Niemniej jednak – stosownymi wnioskami – A. P. może taką procesową czynność tych podmiotów zainicjować.

Nie znajdując zatem żadnych podstaw do uwzględnienia zażalenia i tym samym zakwestionowania poprawności zaskarżonego nim zarządzenia – postanowiono jak wyżej.